

Heini í Skorini:

Helgi Abrahamsen er ársins neyðrakett

Hann stúrir fyri stóru fráflytingini. Hann heldur lítið um politiskar kreftir, sum gera seg inn á framsøgufrælsið hjá millum annað embætisfólkum og journalistum – nakað Helgi Abrahamsen hevur uppiborið heiðurin sum ársins neyðrakett fyri. Hann kom aftur til Føroya av tilvild, men nú gerast journalistisku arbeidssuppgávurnar uttanlands fleiri í tali. Heini í Skorini er ein virkin – og frustreraður – akademikari

Uni Holm Johannesen

– Tað er ein myta millum føroyskar útisetar, at tað stinkar at búgva í Føroyum. Tað er ikki rætt. Her hevur tú móguleikan at gera mun, og tú kann sanniliga hava eina spennandi yrkisleið og ein innihaldsríkan gerandisdag í Føroyum. Tað stinkar ikki at vera í Føroyum.

Tað sæst við eitt, at hann brennir fyri hesum. Kjakinum. Hann situr íðin og prátar. Tað er heldur ikki av tilvild, at hann hevur oyst dygdargott tilfar í føroyska kjakrúmið seinastu árin. Óteljandi journalistiskar blaðgreinar, sjónvarpssendingar, kronikkir, bøkur um átrúnað og politikk, stórar ráðstevnur og viðmerkingar um Miðeystur bera boð um ein aktivan og framfýsnan akademikara, sum gleðiliga stimbrar undir kjak millum føroyingar.

At tað er virðismikið tilfar, hann hevur latið úr hondum, tykist danski miðlaheimurin hava varnast. Í øllum førum hevur hann fingið avtalu í lag við donsku Weekendavisina, og arbeidssuppgávurnar fyri blaðið vinda nú stöðugt upp á seg. Tað

merkir, at hann komandi árið fer at vera minni í Føroyum. Tí er eisini ivasamt, um hann, sum nýklaktur føroyameistari fyri B36, fer at spæla fótibólt komandi kappingarár.

– Tað stutta av tí langa er vælsaktans, at tað er stuttligari og meiri meningsfult at vera aktivur enn passivur, sigur Heini,

sum kortini ikki vil vera við, at hann er meira virkin enn so nógv onnur.

Irrationell lokalpatriotisma

Tað var av tilvild, at nú 28 ára gamli Heini í Skorini flutti til Føroya eftir loknan lestur í London í 2009. Tá ringdi Kringvarpið til hansara og spurdi, um hann hevði hug at vera sjónvarpsvertur. Fíggjarkreppan var júst farin buldrandi um allan

heimin, og arbeidssloysið millum akademikarar í London var metthøgt. Heini tók av tilboðnum og stjórnaði mentanarsendingini »Refleksjón« við góðum úrslitum.

Hann er fegin um ta avgerðina í dag, sjálvt um hann kundi troytt aðrar móguleikar. Fleiri av teimum, hann hevur samband við frá

hvat irriterar hann mest við at búgva í Føroyum. Svarið er irrationell lokalpatriotisma og vantandi evnini at raðfesta og lurta eftir serfrøðini.

– Irrationell lokalpatriotisma forðar fyri, at Føroyar verða ríknar sum ein eind á mest effektivan hátt. Í hesi løtu tapa vit kappingina við útheimin um okk-

við massivum politiskum tiltøkum, ávarar hann.

Heini nevnið norðurnorska býin Tromsø sum dømi um eitt útjaðaraðki, sum megnar at standa seg í kappingini um fólkatilfeingið. Hóast bara 66.000 íbúgvar hevur býurin eitt risastórt universitet við 9.000 lesandi og 2.500 starvsfólkum, og tað dregur ungdomar úr allari regiónini til sín. Einasta plássið í Norðurnoregi, sum veksur í dag, er Tromsø, og tað er orsakað av einum altjóða universitetinum.

Sambært Heina mugu Føroyar sum skjótast gera fleiri iløgur í útbúgving fyri at steðga fráflytingini.

– Aðrastaðni eru tað tey lesandi og aldursbólkurin 20-30 ár, sum stimbrar undir broytingar og kollveltingar, men føroyski ungdomurin er snøgt sagt ikki her at gera vart við seg. Og politiski myndugleikin letur sum einki. Heldur enn at hugsa um at skapa eitt sterkt og attraktivt miðstaðaraðki, verða iløgurnar pettaðar sundur, og tí flyta tær einki grundleggjandi. Vegir og tunlar, fleiri sjúkrahús, smáir bygðaskúlar, smáar kommunur og you name it. Vit noyðast at vera

– Eg fati ikki, at allur politikkurin í hesum landinum ikki verður lagdur til rættis eftir hesum eina málinum – at steðga fráflytingini

tíðini í London, eru annað hvørt arbeidssleys ella rótast í botninum á fyrirtøkum og stovnum uttan ein avbjóðandi gerandisdag.

Nú situr hann á Hvonn, tveir dagar fyri jóla, og verður biðin um at seta orð á tilveruna sum virkin akademikari í Føroyum, meðan fólk, ung sum gomul, við stórum beriposum vála framvið stóra vindeygadnum í illveðrinum. Tað er sjáldan friður á honum, meðan hann tosar. Heini er knappur at svara, tá hann verður spurdur,

ara fremsta tilfeingi, sum er fólk- ið í Føroyum. Men eg siggi ikki, at nakað veruligt verður gjørt við fráflytingina. Føroyar eru ein fjarskotin útjaðari í Norðuratlantshavi, og útjaðarar fara altíð at missa fólk. Men vit vit missa væl yvir 100 føroyingar um árið, og tað er ein national vanlukka. Eg fati ikki, at allur politikkurin í hesum landinum ikki verður lagdur til rættis eftir hesum eina málinum – at steðga fráflytingini. Tann ónda ringrásin má brótast